

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 3Sžo/33/2013                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 1011200723                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 03.06.2014                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Gabriela Gerdová         |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2014:1011200723.1 |

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Gerdovej a zo sudcov JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právnej veci žalobcu: MAC TV, s.r.o., Brečtanová 1, Bratislava, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou Bugala - Ďurček, s.r.o., Drotárska cesta 102, Bratislava, proti žalovanému: Rada pre vysielanie a retransmisiiu, Dobrovičova 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. RL/02/2011 zo dňa 11. januára 2011, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/58/2011-41 zo dňa 12. decembra 2012 a o odvolaní žalobcu voči rozsudku č. k. 2S/58/2011-41 zo dňa 12. decembra 2012 v časti výroku o trovách konania, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/58/2011-41 zo dňa 12. decembra 2012 m e n í tak, že žalobu z a m i e t a.

Žalobcovi právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

### Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods. 2 písm. d/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) zrušil rozhodnutie žalovaného č. RL/02/2011 zo dňa 11.01.2011 z dôvodu nepreskúmateľnosti. Uvedeným rozhodnutím bola žalobcovi podľa § 64 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 308/2000 Z.z.) uložená sankcia - upozornenie na porušenia zákona za to, že porušil povinnosť ustanovenú v § 16 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z.z. (v znení účinnom v čase spáchania správneho deliktu) tým, že dňa 26.06.2007 o cca 19:30 odvysielal v programe Noviny príspevok s názvom Výpalné metódy vymáhačskej firmy, v ktorom boli prezentované jednostranné informácie, čím došlo k nezabezpečeniu objektívnosti a nestrannosti.

Krajský súd v dôvodoch rozsudku uviedol, že výrok rozhodnutia o priestupku musí obsahovať popis skutku s označením miesta a času jeho spáchania, vyslovenie viny, druh a výmeru sankcie, pričom táto požiadavka musí byť dodržaná aj u iných správnych deliktov. Vo výroku rozhodnutia o správnom

delikte musí vymedzenie predmetu konania spočívať v špecifikácii deliktu tak, aby sankcionované konanie nebolo zameniteľné s iným konaním. To je možné zaručiť len konkretizáciou údajov obsahujúcich popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, prípadne uvedením iných skutočností, ktoré sú potrebné na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným. Až vydané rozhodnutie jednoznačne určí, čoho sa páchatel dopustil a v čom spáchaný delikt spočíva. Opis skutku porušenia právnej povinnosti v odôvodnení rozhodnutia nemôže zhojiť jeho absenciu vo výroku rozhodnutia. Účastník konania má právo vyjadrovať sa k podkladom v ktoromkoľvek štádiu konania. Môže sa vyjadriť k jednotlivým dôkazom i k celkovému spôsobu prípravy podkladov, môže sa vyjadriť k skutkovým, ako aj k právnym otázkam a je právom účastníka konania, aby sa oboznámil s dôkazmi a so všetkými skutočnosťami, ktoré sú podkladom pre rozhodnutie vo veci pred vydaním samotného rozhodnutia.

Krajský súd ďalej uviedol, že po vrátení veci žalovanému na základe rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) sp. zn. 4Sžo/4/2010 neboli žiadne iné, nové podklady správnym orgánom zadovážené, preto nebolo žalobcu s čím oboznamovať. Žalovaný si svoju povinnosť splnil tým, že žalobcovi oznámil opätovné prejednanie veci a umožnil mu k veci sa opätovne vyjadriť. Postupoval tak v zmysle § 3 ods. 2 v spojení s § 33 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok) a na posúdenie sankcionovaného skutku správne aplikoval zákon č. 308/2000 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase, kedy sa posudzovaný skutok stal.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalovaný a navrhol, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa a žalobu zamietol, prípadne aby rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V dôvodoch odvolania uviedol, že pre posúdenie otázky ako má byť formulovaný výrok, ktorým sa konštatuje porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 16 písm. b/ (resp. § 16 ods. 3 písm. b/) zákona č. 308/2000 Z.z. je potrebné poukázať na to, aká povinnosť z tohto ustanovenia vyplýva (vysielateľ je povinný zabezpečiť objektivnosť a nestrannosť spravodajských programov a politicko-publicistických programov; názory a hodnotiace komentáre musia byť oddelené od informácií spravodajského charakteru). Z takto vymedzeného správneho deliktu je zrejmé, že naplnením jeho skutkovej podstaty nebude odvysielanie konkrétnych informácií, výrokov alebo častí programu, alebo nejaká iná konkrétna vada, ktorá zakladá rozpor s princípmi objektívnosti a nestrannosti. Skutkom, ktorým dôjde k porušeniu § 16 písm. b/ (§ 16 ods. 3 písm. b/) zákona č. 308/2000 Z.z. je až odvysielanie programu ako celku. Objektívnosť a nestrannosť programu nemožno hodnotiť izolovane na základe jednotlivých výrokov (resp. častí programu), ale v kontexte celého programu, a preto až odvysielanie programu ako celku môže naplniť skutkovú podstatu správneho deliktu podľa § 16 písm. b/ (§ 16 ods. 3 písm. b/) zákona č. 308/2000 Z.z. Nie je povinnosťou správneho orgánu uviesť vo výroku rozhodnutia dôvody (v predmetnom prípade neposkytnutie priestoru na vyjadrenie jednej z dotknutých strán a neoddelenie hodnotiacich komentárov od informácií spravodajského charakteru), pre ktoré správny orgán dospel k záveru, že došlo k naplneniu skutkovej podstaty správneho deliktu. Z výroku napadnutého rozhodnutia žalovaného č. RL/02/2011 zo dňa 11.01.2011 je zrejmé:

- a) čas spáchania správneho deliktu - 26.06.2007 o cca 19:30 hod.,
- b) spôsob spáchania správneho deliktu - odvysielanie príspevku s názvom Výpalné metódy vymáhačskej firmy v programe Noviny,
- c) správny delikt - nezabezpečenie objektívnosti a nestrannosti, teda porušenie § 16 ods. 3 písm. b/ (§ 16 písm. b/) zákona č. 308/2000 Z.z.

Výroková časť rozhodnutia tak exaktne popisuje konanie, ktorého sa žalobca dopustil, a v dôsledku ktorého došlo k spáchaniu konkrétného správneho deliktu, za ktorý mu bola uložená sankcia. Takto identifikovaný skutok nie je zameniteľný s iným, nakoľko je nepochybné, že v danom čase a dni vysielateľ odvysielal v rámci špecifikovaného programu len jeden príspevok s takýmto názvom. Predmetné zákonné ustanovenie ukladá vysielateľovi povinnosť zabezpečiť objektivnosť a nestrannosť spravodajských a politicko-publicistických programov, pričom názory a hodnotiace komentáre musia

byť oddelené od informácií spravodajského charakteru. Správnomu orgánu je ponechaný priestor, aby v rámci správneho uváženia posúdil jednotlivé konania a osobitne vyhodnotil konkrétny skutkový stav s prihliadnutím na všetky okolnosti. Predmetný program posudzoval žalovaný ako celok a určenie konkrétnych vyjadrení, ktoré boli jednostranné a ktoré mali charakter hodnotiaceho komentára, priamo vo výroku rozhodnutia by bolo neúplné a nepresné. V tejto súvislosti zároveň poukázal aj na rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 6Sžo/19/2012 zo dňa 30.01.2013, sp. zn. 6Sžo/112/2010 a sp. zn. 8Sžo/112/2010.

Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdiť a priznať mu náhradu trov konania vo výške 331,15 €. V dôvodoch uviedol, že súd prvého stupňa sa dôkladne vysporiadal so všetkými skutočnosťami uvádzanými v žalobe vo veci samej zo strany oboch procesných strán a zaoberal sa otázkou preskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného, ktoré neobsahovalo dostatok dôvodov a presné vymedzenie výroku rozhodnutia tak, aby bolo zrozumiteľné. Poukázal na rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 6Sžo/32/2011, sp. zn. 5Sž/21/2011, sp. zn. 5Sž/22/2011, sp. zn. 5Sž/17/2011, sp. zn. 5Sž/23/2011 a sp. zn. 5Sž/24/2011, v ktorých sa uvádza, že výrok rozhodnutia o správnom delikte musí obsahovať popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, poprípade i uvedenie iných skutočností.

Žalobca podal včas odvolanie proti rozsudku krajského súdu v časti výroku o trovách konania a navrhol, aby odvolací súd v tejto časti zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V dôvodoch uviedol, že súd prvého stupňa sa v odôvodnení nepriznania trov právneho zastúpenia obmedzil na konštatovanie, že úkony právnej služby pred správnym orgánom sa netýkali súdneho konania a o takejto náhrade súdu v súlade s § 250k O.s.p. rozhodovať neprináleží. Táto veta však len konštatuje skutočnosť, ktorá je zrejmá zo skutkového stavu veci a nie je medzi stranami sporná a síce, že trovy žalobcu vznikli aj v správnom konaní. Nedostatok riadneho odôvodnenia rozsudku je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, keďže sa žalobcovi takýmto spôsobom odňala možnosť konať pred súdom. Argumentoval, že samotná skutočnosť, že trovy žalobcu boli vynaložené v správnom konaní a nie v konaní pred súdom nie je pre posúdenie náhrady trov konania relevantná. Dôležité je skúmanie skutočností, či išlo o trovy potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práv žalobcu. Správne konanie predchádzalo vydaniu rozhodnutia žalovaného, ktoré bolo na základe žaloby zrušené. Zrušenie rozhodnutia žalovaného predstavuje plný úspech žalobcu vo veci samej a tým je potvrdené, že úkony právnej služby, ktoré boli žalobcovi poskytnuté počas správneho konania viedli k účelnému bráneniu jeho práv. V prejednávanej veci ide o špecifický systém prepojenia správneho konania s konaním správneho súdnictva. Rozhodnutie žalovaného, ktoré je priamym výsledkom správneho konania, je preskúmané súdom z hľadiska jeho zákonnosti, vrátane zákonnosti postupu žalovaného v správnom konaní. Súd prvého stupňa nepriznal žalobcovi trovy konania len z dôvodu, že boli poskytnuté v správnom konaní a ich účelnosť neskúmal. Nie je možné pripustiť, aby orgán štátu z titulu svojho postavenia v systéme verejnej správy mohol viesť v postate neobmedzené množstvo správnych konaní voči žalobcovi (v ktorých ten musí vynaložiť nemalé úsilie na obranu svojich práv), a zároveň neniesť nijakú zodpovednosť za náhradu takto vynaložených trov žalobcu v prípade ak sa ukáže, že správne konanie bolo nezákonné. Takéto zaťaženie subjektu súkromného práva zo strany orgánu štátu nie je možné považovať za primerané a spravodlivé. Ak súdu neprináleží rozhodovať o trovách konania pred správnym orgánom, žalobca sa potom v prípade úspechu nemá možnosť obrátiť na iný orgán, ktorý by rozhodol o trovách správneho konania.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu žalobcu, ktoré mu bolo doručené dňa 19.03.2013, nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu a žalovaného (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 212 ods. 1 O.s.p.), vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky [www.nsud.sk](http://www.nsud.sk) a rozsudok verejne vyhlásil.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa oboznámil s obsahom pripojeného administratívneho a

súdneho spisu, s obsahom napadnutého rozhodnutia žalovaného č. RL/02/2011 zo dňa 11.01.2011, ako aj s prepisom predmetného príspevku a obsahom obrazovo-zvukového záznamu predmetného príspevku a zistil, že žalovaný rozhodnutím č. RL/02/2011 zo dňa 11.01.2011 uložil žalobcovi podľa ustanovenia § 64 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. sankciu - upozornenie na porušenie zákona za to, že porušil povinnosť ustanovenú v § 16 písm. b/ (§ 16 ods. 3 písm. b/) zákona č. 308/2000 Z.z. tým, že dňa 26.06.2007 o cca 19.30 hod. odvysielal v programe Noviny príspevok s názvom Výpalné metódy vymáhačskej firmy, v ktorom prezentoval jednostranné informácie, čím došlo k nezabezpečeniu objektívnosti a nestrannosti.

Spornou v danej veci ostáva skutočnosť, či znenie výrokovej časti rozhodnutia je dostatočné v takom rozsahu, v akom bolo uvedené v napadnutom administratívnom rozhodnutí, a či je možné v konaní pred správnym súdom priznať úspešnému žalobcovi na náhradu aj trovy administratívneho konania pred správnym súdom. S ďalšími dvoma námietkami žalobcu, týkajúcimi sa možnosti účastníka konania vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia a neúčinnosti právneho predpisu sa prvostupňový súd dostatočným spôsobom vysporiadal a žalobca ani žalovaný jeho závery v svojich podaniach nenamietali. Žalobca v podanej žalobe zo dňa 16.04.2011 namietal len procesné pochybenia správneho orgánu, žiadne materiálne námietky voči napadnutému správnomu rozhodnutiu podaná žaloba neobsahovala, ako to tvrdí žalobca vo vyjadrení zo dňa 21.03.2013, preto súd prvého stupňa nemal dôvod sa materiálnou stránkou rozhodnutia zaoberať a v odôvodnení rozsudku sa vysporiadal so všetkými vznesenými námietkami žalobcu.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 16 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z.z. v znení účinnom v čase spáchania správneho deliktu vysielateľ je povinný zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť spravodajských programov a politicko-publicistických programov; názory a hodnotiace komentáre musia byť oddelené od informácií spravodajského charakteru.

Podľa § 16 ods. 3 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z.z. v znení účinnom ku dňu vydania napadnutého administratívneho rozhodnutia vysielateľ je povinný zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť spravodajských programov a politicko-publicistických programov; názory a hodnotiace komentáre musia byť oddelené od informácií spravodajského charakteru.

Podľa čl. 7 ods. 3 Európskeho dohovoru o cezhraničnej televízii Prevádzkovateľ vysielania je povinný zabezpečiť, aby spravodajské relácie objektívne uvádzali fakty a udalosti a podporovali slobodné utváranie názorov.

Podľa § 64 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi rada ukladá tieto sankcie:

- a) upozornenie na porušenie zákona,
- b) odvysielanie oznamu o porušení zákona,
- c) pozastavenie vysielania alebo poskytovania programu alebo jeho časti,
- d) pokutu,
- e) odňatie licencie za závažné porušenie povinnosti.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. poslaním Rady je presadzovať záujmy verejnosti pri uplatňovaní práva na informácie, slobody prejavu a práva na prístup ku kultúrnym hodnotám a vzdelaniu a vykonávať štátnu reguláciu v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z.z. Rada dbá o uchovávanie plurality informácií v spravodajských reláciách vysielateľov, ktorí vysielajú na základe zákona alebo na základe licencie podľa tohto zákona. Dohliada na dodržiavanie právnych predpisov upravujúcich vysielanie, retransmisiu a poskytovanie audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie a vykonáva štátnu správu v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie v rozsahu vymedzenom týmto zákonom.

Účelom ustanovenia § 16 ods. 3 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z.z. je vytvorenie priestoru pre diskusiu o otázkach, ktoré sú predmetom verejného záujmu, pri súčasnom zamedzení zneužitia vysielacieho času v spravodajských a politicko-publicistických programoch na prezentovanie jednostranne zameraných informácií. Je zrejmé, že mediálna prezentácia názorov len jednej názorovej skupiny je v demokratickej spoločnosti nežiaducim javom, čo vyplýva aj z rozhodovacej činnosti Európskeho súdu pre ľudské práva. Ten vo svojej judikatúre vyslovil názor, že médiá zohrávajú podstatnú úlohu v demokratickej spoločnosti. Ako pasívnym recipientom informácií, občanom musí byť umožnené prijímať rozmanité informácie, aby si spomedzi nich mohli vybrať a utvoriť si pre danú otázku svoj vlastný názor, pričom práve pluralita myšlienok a informácií je to, čo robí demokratickú spoločnosť demokratickou (CASE OF ÇETIN AND OTHERS v. TURKEY, Applications nos. 40153/98 and 40160/98, bod č. 64).

Pojmy objektívnosť a nestrannosť sú pružnými právnymi pojmami, ktoré nie je možné presne právne definovať, ich obsah sa môže meniť, býva podmienený okolnosťami prípadu, na ktorý sa aplikuje právna norma. Tieto pojmy nie je možné explicitne definovať pre otvorený okruh prípadov, keďže jednotlivé informácie a vyjadrenia je nutné vnímať v kontexte ich použitia, a to aj s prihliadnutím na osoby, ktoré dostanú v konkrétnom príspevku priestor na vyjadrenie. Žalovaný ich interpretoval v napadnutom rozhodnutí. V zmysle § 64 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. má žalovaný povinnosť upozorniť vysielateľa na porušenie zákona. Upozornenie je sankciou preventívneho charakteru a je predpokladom uloženia pokuty za druhovo zhodné protiprávne správanie vysielateľa vytýkané v upozornení. V upozornení musí identifikovať akým konaním vysielateľa došlo k porušeniu povinnosti, čím je vysielateľ oboznámený so zakázaným správaním.

Žalovaný sa dostatočným spôsobom vysporiadal s odôvodnením, že odvysielaný príspevok nebol objektívny a nestranný, preto bolo namieste využiť zákonné obmedzenie slobody prejavu v zmysle § 16 písm. b/, resp. § 16 ods. 3 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z.z. Na spravodajské a politicko-publicistické programy sa kladú vyššie kvalitatívne nároky, ktoré spočívajú najmä v objektívnosti a nestrannosti odvysielaných informácií.

Senát odvolacieho súdu sa však nestotožnil s právnym posúdením súdu prvého stupňa, týkajúceho sa nedostatočnosti výrokovej časti napadnutého rozhodnutia a uvádza, že výrok bol formulovaný jednoznačne, bolo z neho zrejmé, kedy bol spáchaný správny delikt (26.06.2007 o cca 19:30 hod.), ako bol spáchaný (odvysielanie príspevku s názvom Výpalné metódy vymáhačskej firmy), s uvedením ustanovenia zákona (§ 16 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z.z.) a v akom programe odvysielanom žalobcom (Noviny). Výrok s obdobnou formuláciou posudzoval aj ústavný súd vo svojom rozhodnutí sp. zn. III. ÚS 322/2011 zo dňa 27.07.2011 a námietku sťažovateľa ohľadom formulácie výroku vyhodnotil ako nedôvodnú. Senát najvyššieho súdu poukazuje aj na svoje skoršie rozhodnutie sp. zn. 3Sžo/63/2012 zo dňa 09.04.2013, v ktorom bolo preskúmané rozhodnutie s obdobnou formuláciou výroku, a v ktorom najvyšší súd dospel k záveru, že takto formulovaný výrok je dostatočný pre posúdenie akého konania sa žalobca dopustil, a v dôsledku ktorého došlo k spáchaniu konkrétneho správneho deliktu. Takto vymedzený skutok vo výroku rozhodnutia je nezameniteľný s iným konaním aj z hľadiska vylúčenia prekážky litispendencie, dvojitého postihu pre rovnaký skutok, ako aj pre vylúčenie prekážky veci rozhodnutej.

Z vyššie uvedených dôvodov najvyšší súd zmenil rozsudok krajského súdu podľa § 220 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a žalobu zamietol, keďže žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo vydané v súlade so zákonom č. 308/2000 Z.z., ako aj správnym

poriadkom.

Vzhľadom na to, že v odvolacom konaní došlo k zmene rozsudku súdu prvého stupňa, odvolací súd nemal v ďalšom povinnosť zaoberať sa dôvodmi odvolania žalobcu proti výroku o trovách konania, keďže pre neúspech v konaní žalobcovi nárok na náhradu trov konania nevznikol.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c veta prvá O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi trovy konania na náhradu nepriznal, keďže v konaní nebol úspešný.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení účinnom od 01.05.2011).

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.